

**NÉMETHNÉ
DR. GÁSPÁR ZSUZSANNA**
1912–1965

Okleveles mezőgazda, mezőgazdasági doktor, egyetemi docens, az élettani tanszék keretében működő első biokémiai részleg vezetője, a biokémia előadója; az állatorvosi biokémia tankönyv szerzője volt.

Gáspár Zsuzsa 1912. március 12-én született Dicsőszentmártonban (a mai Romániában Maros megye). Tanító édesapja kivülről két fiúgyermeket nevelt fel. Középiskoláit a szegedi állami leánygimnáziumban végezte. Érettségi után, 1930-ban a debreceni Gazdasági Akadémiára iratkozott be, amelyet 1933-ban jeles eredménnyel végzett el. Gazdasági szaktanár szeretett volna lenni, abban az időben azonban állást nem kapott. Kétévi várakozás után Szegeden beiratkozott a kétéves laboratóriumi asszisztensképző tanfolyamra, amelyet 1937-ben szintén jeles eredménnyel végzett el. Ugyanebben az évben a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem Orvostudományi Kara szövet- és fejlődéstani intézetében laboratóriumi asszisztensnő munkakört töltött be. Innen 1938-ban a szolnoki Bábaképző Intézet laboratóriumába helyezték át. 1940-ben felvették a Pázmány Péter Tudományegyetem élettani intézetébe, ahol mint gyakornok tudományos munkát végzett. Táplálkozási, részben hisztaminérzékenységi kísérleteket folytatott különböző vitaminokkal. 1944-ben az Országos Kémiai

Intézetben dolgozott. 1945-től kezdődően mint kutatóintézeti adjunktus az MTA Tihanyi Biológiai Kutató Intézetben fejezte be korábban megkezdett munkálatait. 1947-ben a Magyar Agrártudományi Egyetemen summa cum laude mezőgazdaság-tudományi doktorátust szerzett. 1949 júliusában a Szegedi Tudományegyetem élettani intézetéhez osztották be, ahol 1950 januárjától már egyetemi adjunktusként ténykedett. Itt részben a vérkeringés problémáival, részben a fiatal állatok szénhidrát-anyagcseréjével foglalkozott.

1953 februárjában meghívást kapott az Állatorvostudományi Főiskola élettani tanszékére. Mint egyetemi docens a biokémia tantárgy előadójaként szerzett érdemeket.

Gáspár Zsuzsanna Huzella Tivadar és Beznák Aladár tanítványa volt. Az orvosi biológia hivatott művelőjeként lépett az állatorvosképzés szolgálatába. Sokrétű kutatási tapasztalattal áthatott, jól kidolgozott előadásainak anyagát lan- kadatlan szorgalommal állandóan javította, színvonalát mind magasabbra emelte. Minden ténykedését a szilárdság és a becsületes segíteni akarás jellemezte. Halk szavú, finom lényével olyan légkört teremtett maga körül, hogy mindenki szerette és tisztelte.

A szénhidrát-anyagcsere, a hisztamin-deszenzibilizálás, az acetilkolin ingerületátvivő szerepének vizsgálatain kívül a meddőség biokémiájával kapcsolatos szép kutatási eredményei szereztek számára elismerést bel- és külföldön egyaránt. Az első magyar nyelvű állatorvosi *Biokémia* tankönyv megírásával – amelynek megjelenését már nem élhette meg – maradandó emléket hagyott maga után.

Hosszú szenvedés után, 53 éves korában, 1965-ben halt meg.

Irodalom

200 éves a magyar állatorvosi felsőoktatás 1787–1987. Szerk.: Holló Ferenc. Mezőgazdasági Könyvkiadó, Budapest, 1987. 464 p.